

ORDENACIÓ DIACONAL – MILTON ANTONIO PIN GARCIA I JOSE DANIEL GARCIA OLIVARES , MISSIONERS JOSEFINS

*Homilia pronunciada a la parròquia de Santa Maria de la Pobla de Claramunt, el dia 23
de desembre del 2012*

Padre ecónomo general, miembro del Consejo general de los Misioneros Josefinos
Sr. Rector i Sr. vicari d'aquesta parròquia,
Padres y hermanos josefinos
Sr. Arxiprest
Germans preveres i diaques
Germans tots, fills estimats de Déu,

El moment que acaben de viure, la crida als qui han de ser ordenats, sempre m'impresiona. Uns cristians són cridats per l'Església per a exercir un ministeri a favor de tota la comunitat. És Déu mateix el qui crida, per mitjà de l'Església. Enmig del món aquests joves, Milton Antonio i José Daniel, han escoltat la crida de Déu i amb fe han donat la resposta de la seva generositat, amb la disponibilitat del qui sap que Déu és viu i parla al cor de les persones, per mitjà de la seva Església. El sí que ells han manifestat, mostrant la seva disponibilitat, té la seva font i el seu model en el «sí» del Fill etern a la voluntat del Pare. En el fragment de la carta als hebreus que ens ha estat proclamat hem escoltat les paraules del mateix Crist, quan entrà al món: *Déu meu vinc a fer la vostra voluntat*. I sempre és bo de recordar que aquestes paraules del Crist són dites en el mateix moment en què santa Maria, la Mare de Déu, pronunciava les paraules del seu «sí»: *Sóc l'esclava del Senyor que es compleixin en mi les teves paraules* (Lc 1,28). La història de la salvació de la humanitat comença amb el «sí» de l'obediència del Fill etern de Déu i el «sí» de santa Maria, la noia de Natzaret. Aquesta obediència refà el pecat de desobediència dels nostre primers pares, Adam i Eva, en el paradís. I és també l'obediència dels fills de Déu en la història, i avui l'obediència a Déu, dels nostres germans Milton Antonio y José Daniel, la que continua, actualitzada en l'Esperit Sant, la història de la salvació enmig del món.

És en aquest temple de Santa Maria de la Pobla de Claramunt on celebrem l'eucaristia dins la qual seran ordenats de diaques els nostres germans, Milton Antonio i José Daniel, germans Missioners Josefins. La raó és ben clara: els Missioners Josefins, des de fa un mica més d'un any, són entre nosaltres, en aquesta diòcesi de Vic, en aquest arxiprestat de l'Anoia-Segarra i, en concret, servint la parròquia de Sant Martí de Tous, la quasi-parròquia de Fàtima a Igualada i aquesta de Santa Maria de la Pobla de Claramunt. I són aquí no per cal altre interès que el de servir el Senyor i la seva Església, segons el seu carisma propi de Missioners Josefins. La seva presència de vida religiosa i sacerdotal és al servei de l'evangelització, la predicació de l'evangeli i el servei a les comunitats parroquials. La Providència de Déu ha volgut que en aquests moments d'escassetat de vocacions sacerdotals en aquesta terra, una congregació religiosa nascuda a Mèxic, en el cor del pare Josep Maria Vilaseca, nascut i batejat a Igualada, s'offerís a fer-s'hi present i, acceptant la invitació que els vaig fer, com a bisbe d'aquesta diòcesi, són ara aquí entre nosaltres. No em puc cansar mai de donar gràcies al Senyor pel do dels Missioners Josefins entre nosaltres!

I la mateixa providència de Déu ens ofereix avui el gran goig de l'ordenació diaconal de dos germans josefins: El germà Milton Antonio, que forma part de la comunitat present en aquest arxiprestat i hi treballa pastoralment i el germà José Daniel, que ha vingut de Roma per poder ser ordenat en la mateixa terra on va veure la llum de la vida i la llum de la fe, el pare Josep Maria Vilaseca. Sempre és un gran goig per a un bisbe ordenar per al ministeri de diaques o de preveres, perquè cada

diaca i cada prevere és un bé per a l'Església, per a les comunitats, per a les persones. Crist es fa present per mitjà del ministeri ordenat enmig de l'Església i en el món.

Queridos hermanos, Milton Antonio y José Daniel, recibís la ordenación diaconal en el tiempo de Adviento, en el cuarto domingo de Adviento, ya muy cerca de la Navidad. Ahora por la imposición de las manos del obispo y la oración de la Iglesia recibiréis el sacramento de la ordenación diaconal para ser en medio de la comunidad cristiana presencia de Cristo servidor de los hombres. La gracia del Espíritu Santo transformará vuestro ser para que sea el mismo Cristo, por medio de vuestra persona, el que sea servidor de los hombres. Nos dice el Catecismo de la Iglesia Católica: «Los diáconos participan de manera especial en la misión y la gracia de Cristo. El sacramento del Orden los marcó con un sello que nadie puede hacer desaparecer y que los configura con Cristo que se hizo "diácono", es decir, el servidor de todos. Corresponde a los diáconos, entre otras cosas, asistir al obispo y a los presbíteros en la celebración de los divinos misterios, sobre todo la Eucaristía y en la distribución de la misma, asistir a la celebración del matrimonio y bendecirlo, proclamar el Evangelio y predicar, presidir las exequias y entregarse a los diversos servicios de la caridad» (núm. 1570).

El tiempo de Adviento nos recuerda la necesidad del Señor para nuestras vidas y para la vida del mundo. Solamente Jesús es el que lleva a plenitud la historia de la humanidad; solamente en él, los hombres encontramos el sentido profundo de nuestra vida; solamente en él se nos abre un horizonte abierto de vida plena. En este tiempo de Adviento toman nueva luz aquellas palabras del concilio Vaticano II: «Cree la Iglesia que Cristo, muerto y resucitado por todos, da al hombre su luz y su fuerza por el Espíritu Santo a fin de que pueda responder a su máxima vocación, y que no ha sido dado bajo el cielo a la humanidad otro nombre en el que sea necesario salvarse. Igualmente cree que la clave, el centro y el fin de toda la historia humana se halla en su Señor y Maestro. Además afirma la Iglesia que bajo la superficie de lo cambiante hay muchas cosas permanentes, que tienen su último fundamento en Cristo, quien existe ayer, hoy y para siempre» (*Gaudium et spes*, 10).

Milton Antonio y José Daniel, vuestro ministerio diaconal no tiene otra misión que la de ser servidores del que no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos (cf. Mc 10,45), vosotros seréis, por el don del Espíritu Santo recibido en la ordenación, siervos de los hombres, en el Siervo de Dios, Jesús. En el tiempo de Adviento resuenan aquellas palabras de Juan el Bautista refiriéndose a Jesús: *Él tiene que crecer, y yo tengo que menguar* (Jn 3,30). Vuestra respuesta a la gracia de Dios ha de ser la de convertirlos cada día más en siervos de Jesús, para que en toda vuestra vida aparezca el servicio salvador de Jesús a los hombres que encontraréis en el camino de vuestra vida, en las tareas que vuestros superiores os encomienden.

Estimats germans, en l'evangeli d'aquest quart diumenge d'Advent hem escoltat com Maria visita a la seva cosina Elisabet. En aquest misteri de la vida de Jesús es manifesta el desig de Déu de portar la salvació a tots els homes. Maria plena de l'Esperit Sant, amb el Fill de Déu a les seves entranyes, Jesús, el Salvador, no pot fer res més que anar-se'n decididament a la muntanya, a la província de Judà. El qui porta Crist de veritat en el seu cor no pot fer res més que llançar-se a l'aventura de l'anunci d'ell a tots els homes. És bo que recordem en aquests moments el servent de Déu, el pare Josep Maria Vilaseca, fill d'Igualada i fundador dels Missioners Josefins. Ell, estant al Seminari de Barcelona, va sentir la crida a anar a les missions a Mèxic i es va llançar a l'aventura missionera i evangelitzadora, donant-se del tot, sense quedar-se res per a ell; a ell li escauen perfectament aquelles paraules de sant Pau: *M'he fet feble amb els*

febles per guanyar els febles; m'he fet tot amb tots per salvar-ne alguns, costés el que costés. Tot ho faig a causa de l'evangeli, per poder-hi tenir part (1Co 9, 22-23).

L'evangelització ens pertoca a tots. Tot cristià, en raó del seu baptisme i de la seva confirmació ha de ser testimoni de Crist enmig dels homes i dones del nostre món. Avui el Senyor ens fa el do d'aquests dos germans que són ordenats de diaques al servei de l'Església, al servei de la missió de l'Església en el ministeri propi. Tots nosaltres hem de viure aquesta ordenació com una crida a llançar-nos a ser de veritat, com Maria, la Mare del Senyor, portadors de Crist als nostres germans. Maria és la primera missionera de Jesús, la primera missatgera de Jesús. La primera portadora de la llum de Jesús al món. I ho fa d'aquesta manera: portant Jesús dintre seu. La missió, en Maria i en tots els autèntics missioners, és sempre anar a la trobada d'una persona portant Jesús en el cor. La missió evangelitzadora de l'Església no és la de portar una ideologia, una cultura, una ètica, uns valors; la missió evangelitzadora és portar Crist, l'esdeveniment de tots els segles als homes i dones d'avui. Maria ens parla clarament de la importància primordial de portar Jesús en el cor abans de les paraules i les accions per a poder-lo mostrar vivent als nostres germans. Sols podrem ser autèntics missioners des d'una experiència profunda de Déu, que en el seu Fill únic, fet home com nosaltres, ens ha manifesta plenament el seu rostre.

La seva cosina Elisabet li va dir a Maria: Feliç tu que has cregut! Allò que el Senyor t'ha fet saber es complirà! I certament Maria és gran per la seva fe. La Mare de Déu és la realització més perfecta de la fe. En la fe Maria va acollir la promesa que li va dir l'àngel, portant el missatge del Pare; per la fe Maria va donar el seu consentiment amb el seu sí, compromès i fidel; per la fe durant tota la seva vida i fins a la prova, quan el seu Fill va morir a la creu, es va mantenir ferma, creient contra tota esperança. Per això la nostra mirada es dirigeix a ella, ja ben a prop del Nadal, i en aquesta parròquia de Santa Maria, perquè ens sigui mare i model per a viure la fe en el dia a dia, sense cap por, abandonant-nos en les mans de Déu, posant la confiança en ell, que és la roca ferma, l'única roca sobre la qual els homes podem edificar la vida veritable.

Sant Josep, patró i pare dels Missioners Josefins, patró i pare provident de tota l'Església, us encomanem els nostres germans Milton Antonio i José Daniel, que ara rebran l'ordenació diaconal al servei de l'Església. Sigueu per a ells pare del bon consell, per tal que romanguin fidels sempre al lliurament de tot el seu ésser al misteri del Verb Encarnat, com ho vàreu fer vós. Que com vós siguin servidors lleials de Crist sense cercar-se mai a ells mateixos; que sigui Jesús el seu únic tresor i que no tinguin cap altre zel que el de ser, allà on l'obediència els envii, missioners de Crist per als homes d'avui. Amén.